

Stépanek. To li si stvoril tí, Radovánček. (Prime ga za roko.) Zdaj si dolg plačal pokojnemu očetu Mišku; radujem se, ka si moj brat.

Anička. Radovánček, ako ti kedaj morem s čim ustréči, prosim te, povej mi!

Stépanek. Evo, Tinica in ž njo četa otrok!

DESETI PRIZOR.

Tinica. Več dočkov in deklic. Prejšnji.

Tinica. Zopet smo vsi vkupej, kakor nekđaj. Iдите zdaj z Miškovo hčerjo, kakor ste z njim hodili. Njega uže nij mej nami, a njegovi lepi nauki so zasadili globoke korenine v našem serci; to svedoči sloga in ljubezen mej nami. Tako je prav, ker moremo jedino s tem spomin pokojnega moža čestiti, kakor je zaslužil. — A zdaj ídimo na pokopališče. Ondu se hočemo novič zareči, da ostanemo do smerti dobri in pobožni. Da-si ga v telesu mej soboj ne vidimo, vendar žíví (pokaže v nebo) tam gori v nebesih in tudi — nam v serci, dokler nam bodé v persih gibálo. (Polagoma otidó.)

(Zagrinjalo pade.)

—*—

Dovtipni odgovori.

I.

Tálet je bil prvi izmed ónih, kateri so bili vredni čestnega imena „modrec.“ Ko ga nekdo povpraša, kaj je na svetu najtežje in kaj najlažje, odgovori: najtežje samega sebe znati a najlažje grajati druge.“ — Pómni to.

II.

Imeniten Gerk pride po ulicah, kder so bili trije sužnji v pródajo postavljeni. Pervi je bil modrec, drugi pesnik in tretji sloveči Esop. Gerk vpraša najprej modreca, kaj li zna? Odgovorí mu, da vse. Gerk potem vpraša pesnika, kaj on zna? Tudi ta odgovorí, da vse. Zdaj vpraša Esopa, kaj li on zna? Esop mu reče, da ničesar ne. „Kako li to?“ začudi se Gerk, a Esop odgovorí: „ker ónima dvema, ki vse znata, nič nij ostalo, kar bi jaz uterpel znati.“ — Tako je sploh mej ljudmí. Kdor pristane, da ničesar ne zna, ta često vé mnogo več od ónih, ki se hvalijo, da mnogo znajo.

III.

Ko je rimski cesar Mark Anton z veliko slavo šel v dobljeno mesto Atene, dobričalo se mu je ljudstvo nad vso mero, imenujóc ga Bakovega sinú ter Minervo mu ponujáje za ženo. Baka in Minervo so poganski Atenci čestili po božje. Tako so si hoteli nakloniti cesarja kateremu se je studilo to preveliko laskánje. Malo pomíslivši reče Atencem: „rad primem čestno vašo ponudbo; a ker je Minerva toli imenitna gospá, braníteljica vašega mesta, in ste jo meni dali v nevesto, zato vam ukazujem, da jej takój naštejete 600.000 srebrenikov véna (dote) a meni da povernete ženítvene troške.“ — Prav jim je storil. Laskánje je vselej ostudno.

F. Rup.